

LLEI DE CAÇA O LLEI DEL CAÇADOR?

A l'hora de redactar aquesta nota, l'esborrany de projecte de llei balear de caça i pesca fluvial està rebent els darrers retocs abans d'aprovar-se pel govern i iniciar la seva tramitació parlamentària.

Les Illes Balears no destaquen pel seu desenvolupament normatiu (aquí s'han prioritzat altres tipus de desenvolupament, com tots podem apreciar) i mentre altres Comunitats fa anys que disposen de lleis de caça pròpies aquí encara ens regim per la llei estatal de l'any 1970. És ben hora de regular la pràctica de la caça i tot lo que comporta amb una llei adaptada al temps actual i a les nostres particularitats.

El repte que es presenta no és senzill: a les Illes la caça té molts d'adeptes (el nombre de caçadors per unitat de territori triplica la mitjana estatal), el territori té unes dimensions reduïdes, la població és densa (duplicam la mitjana estatal d'habitants per unitat de superfície) i es fa un ús intens del medi rural i els espais naturals per activitats residencials i d'oci. Una llei que no tingui en compte aquest complicat escenari no servirà per incorporar de forma harmònica la pràctica de la caça al futur que ens espera.

Des de l'òptica ecologista, el text que fins ara hem tingut oportunitat de consultar i discutir té aspectes evidentment positius, d'altres que són millorables i alguns clarament discutibles. Entre els positius podem destacar l'esforç que es fa per aglutinar, actualitzar i simplificar tota la normativa cinegètica vigent. Entre els millorables sense dubte es troba el capítol d'infraccions i sancions, una peça clau per garantir el compliment de la llei. Entre els aspectes menys positius

podem citar la manca de mesures efectives adreçades a corregir els conflictes que es generen entre la caça i la propietat o altres activitats, i la rebaixa de l'edat mínima per caçar amb arma, que passarà dels 16 als 14 anys.

Del primer esborrany que es va presentar al GOB fins a la llei que s'aprovi al Parlament el camí és llarg i és evident que hi haurà molts canvis. Fins ara ja n'hem pogut veure alguns, i no són gens positius. Un dels grans avanços plantejats a l'avantprojecte inicial era la supressió de la caça als "terrenys lliures". En aquests terrenys fins ara hi pot caçar tothom, sense cap tipus de planificació i sovint amb la disconformitat dels propietaris. Aquesta proposta ha estat la primera en caure, i ara ja no es preveu la prohibició de la caça en aquests terrenys sinó la seva reconversió a zones caçables però amb planificació. L'altre gran avanç previst inicialment, l'obligatorietat d'aprovar unes proves d'aptitud per accedir a la llicència de caça, també sembla perdre força i ara es parla que només serà obligatòria per alguns. L'oposició al canvi cap a posicions més conservacionistes és una característica típica del món de la caça, i era ben previsible que l'esborrany inicial s'aniria modificant just cap a l'altre costat, en el sentit de suavitzar o eliminar limitacions.

Aquest procés és perillós, ja que les demandes dels caçadors van sovint molt més enllà del que és raonable i convenient, i es corre el risc de modificar el text fins a fer-lo inútil per aconseguir el que hauria de ser el seu objectiu fonamental: l'harmonització de la caça amb les altres necessitats socials i ambientals, per fer-la possible sense conflictes en el panorama futur que se'ns presenta.

Des del GOB apel·lam a la Conselleria de Medi Ambient i el Govern per què des d'aquí fins al final de la seva tramitació tinguin en compte els interessos de tots els ciutadans a l'hora de confeccionar aquesta important llei. De no esser així, es corre el risc de redactar una llei del caçador, enlloc d'una llei de caça.